College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 1 5 - 2 6 3

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellant

tegen

[namen] examinatoren van de onderwijseenheid Bachelor werkstuk, verweerders

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 3 juli 2015 hebben verweerders de beoordeling van de bachelorscriptie van appellant vastgesteld op een 4,0. Op 19 augustus 2015 is de beoordeling ingevoerd in uSis.

Op 14 september 2015 heeft appellant kenbaar gemaakt dat hij het niet eens is met de beoordeling. Door een misverstand is deze brief door de examencommissie Archeologie in behandeling genomen in plaats van doorgezonden naar de juiste instantie.

Op 25 september 2015 vond een gesprek plaats tussen appellant en één van verweerders, zijn scriptiebegeleider.

Op 13 oktober 2015 heeft de examencommissie appellant ter behandeling van zijn administratief beroep verwezen naar het College.

Bij brief van 2 november 2015, ontvangen op 3 november 2015, heeft appellant bij het College kenbaar gemaakt dat hij tegen het bestreden besluit administratief beroep instelt.

Door appellant wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat de begeleiding en de beoordeling van zijn bachelorscriptie niet zorgvuldig is verlopen. Tevens stelt appellant zich op het standpunt dat het cijfer voor de presentatie ten onrechte niet meegenomen is bij de beoordeling van de bachelorscriptie. Tot slot stelt appellant dat de examencommissie zich ten onrechte inhoudelijk met het door de examinatoren gegeven cijfer heeft bemoeid.

Bij brief van 16 november 2015, ontvangen op 18 november 2015, heeft appellant de redenen gegeven waarom hij geen beroep binnen de gestelde termijn heeft aangetekend bij het College. Abusievelijk is door verkeerde voorlichting zijn brief eerst door de examencommissie in behandeling genomen.

Op 1 december 2015 is door de examencommissie Archeologie namens verweerders een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat appellant, naast opmerkingen naar aanleiding van twee presentaties en algemene adviezen tijdens de scriptieklas, vier afspraken heeft gehad met zijn eerste scriptiebegeleider: 5 november 2014, 5 januari 2015, 6 maart 2015 en 1 mei 2015. De examencommissie stelt zich op het standpunt geen reden te hebben om te twijfelen aan de deskundigheid van de examinatoren die de bachelorscriptie hebben beoordeeld. De presentatie is apart in uSis geregistreerd, overeenkomstig de studiegids. Tot slot stelt de examencommissie dat hij, anders dan appellant stelt, niet aan verweerders heeft aangegeven dat het cijfer diende te worden aangepast.

Het beroep is behandeld op 16 december 2015 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is ter zitting verschenen, vergezeld van [naam]. Namens verweerders is verschenen [naam].

2. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Ter zitting is door verweerders aangegeven dat de eerste versie van de bachelorscriptie door hem op 24 april 2015 is ingeleverd. Op 1 mei 2015 is deze besproken met appellant. De mate van begeleiding voldoet volgens verweerders aan de normen van begeleiding van deze faculteit. Tevens is ter zitting toegelicht dat verweerders in eerste instantie een onvoldoende wilden geven. Het beoordelingsformulier dat door verweerders aan de examencommissie is gestuurd bevatte echter geen eindcijfer. Daarop heeft de examencommissie aangegeven dat een eindcijfer gegeven diende te worden en het beoordelingsformulier aan verweerders teruggezonden. Het eindcijfer is vervolgens vastgesteld op een 4,0. Ter zitting heeft de examencommissie toegelicht dat verweerders hebben aangegeven dat zij het verzoek niet hebben geïnterpreteerd als de wens om het cijfer ten nadele van appellant aan te passen.

Ter zitting heeft appellant aangegeven zich te hebben aangemeld voor de Research Master en dat de beoordeling van zijn bachelorscriptie meespeelt bij de weging of hij tot deze master kan worden toegelaten. Nu appellant door de gang van zaken niet meer nominaal studeert, komt hij niet meer in aanmerking voor een honours certificaat. Appellant wenst daarom het cijfer ongeldig te laten verklaren. Dat heeft tot gevolg dat 'de klok wordt teruggedraaid', waardoor hij mogelijk alsnog het honours certificaat toegekend kan krijgen.

Ter zitting is door de examencommissie onweersproken gesteld dat de mate van begeleiding die appellant door verweerders is geboden, overeenkomt met de mate van begeleiding die binnen de opleiding gebruikelijk is. De stukken en het verhandelde ter zitting bieden voorts geen grond om aan te nemen dat appellant als gevolg van de hem geboden begeleiding onvoldoende kans heeft gehad de bachelorscriptie met goed gevolg af te ronden. Er zijn meerdere contactmomenten geweest tussen appellant en zijn scriptiebegeleider, waarbij hem feedback is gegeven. Zoals ter zitting is besproken, staat de wijze waarop de examencommissie ten tijde van belang in algemene zin betrokken was bij de totstandkoming van beoordeling van scripties op zijn minst op gespannen voet met de wettelijke bevoegdheidsverdeling tussen examinatoren en examencommissies. Dit algemene gegeven rechtvaardigt echter vernietiging van het bestreden besluit niet. Te minder, nu naar ter zitting voldoende is komen vast te staan dat verweerders zich door de examencommissie op generlei wijze gedwongen hebben gevoeld hun beoordeling van de scriptie aan te passen.

Het College is zich ervan bewust dat de onvoldoende voor de bachelorscriptie verlenging van de studieduur op kan leveren en dat dit mogelijk ingrijpende consequenties heeft voor appellant. Die gevolgen kunnen op zichzelf echter geen reden zijn het bestreden besluit niet in stand te laten.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

3. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit: mr. O. van Loon (voorzitter), prof. dr. T.M. Willemsen, dr. H.W. Sneller, dr. K. Beerden en D.E. Mulder BA LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: